

VERA IN DEJANJA

Evangelij po Luku 17,5–10

⁵ Apostoli so rekli Gospodu: »Pomnôži nam vero!« ⁶ Gospod pa jim je dejal: »Če bi imeli vero kakor gorčično zrno, bi rekli tej murvi: »Izruij se s koreninami vred in se presadi v morje,« in bi vam bila pokorna.

⁷ Kdo izmed vas bo svojemu služabniku, ki orje ali pase, dejal, ko pride s polja: »Pridi brž in sédi za mizo!« ⁸ Mar mu ne bo rekel: »Pripravi mi kaj za večerjo, prepaši se in mi strezi, dokler jem in pijem, nato boš ti jedel in pil.« ⁹ Se mar zahvaljuje služabniku, ker je naredil, kar mu je bilo ukazano? ¹⁰ Tako tudi vi, ko naredite vse, kar vam je bilo ukazano, govorite: »Nekoristni služabniki smo; naredili smo, kar smo bili dolžni narediti.«

Ostala berila: Habakuk 1,2–3; 2,2–4; Psalm 95,1–2.6–9;

Drugo pismo Timoteju 1,6–8.13–14.

LECTIO:

Teh nekaj stavkov vsebuje pravo bogastvo Jezusovega nauka. Beseda teče o dveh temah: prvi dve vrstici se nanašata na vero, ostale pa govorijo o služenju.

Evangeljski odlomek se začne z učenci, ki prosijo za vero. Njihovo prošnjo je treba brati v povezavi s tem, kar se je zgodilo prej, kajti v odlomku pred današnjim evangelijem učenci dobijo lekcijo o odpuščanju in posledicah pohujšanja – tega, da kdo drug izgubi vero. Po tedanjem judovskem izročilu je bilo komu trikrat odpustiti že hvalevredno dejanje. Jezus pa poziva svoje učence, naj odpuščajo, kolikorkrat je potrebno. Učenci dojamajo, da hoja za Jezusom zahteva mnogo več, kot zmorejo sami, zato prosijo za več vere.

Jezus odgovori, da je najpomembneje imeti pristno in iskreno vero v Boga. Ni pomembno, če je majhna; če je prisotna iskrena vera, se lahko in se dogajajo izjemne reči.

Jezus nato spregovori o služenju. Bistvo njegovega nauka je, da je Bog vreden, da mu služimo, preprosto zato, ker je Bog. On nam ni dolžan ničesar. Mi mu dolgujemo vse. Človek pričakuje nagrado za vse, kar stori. Velika skušnjava je pričakovati kakšen poseben Božji blagoslov, če mu služimo. Edina nagrada, ki jo zares potrebujemo, je užitek ob tem, da mu služimo s hvaležnostjo in ljubeznijo.

Služiti Bogu pomeni predvsem, da smo ljudje vere. Prava naravnost v služenju Bogu nas obdrži ponižne in nas brani pred prevzetnostjo.

MEDITATIO:

Katera od vrstic današnjega evangelija ti najbolj spregovori?

Se vidiš kot Božjega služabnika? Premišljuj o razlogih, zakaj služiš Bogu. Si zadovoljen s služenjem iz ljubezni in hvaležnosti, ali pričakuješ hvalo drugih ljudi?

Upri svoje oči h Gospodu in ostani pred njim nekaj časa. Naj ti omehča srce in te privede bliže k sebi, da bo lahko rasla tvoja vera, tvoje služenje in tvoja hvaležnost.

ORATIO:

V molitvi razmišljaj, kako boš odgovoril Bogu na ta odlomek, še posebej glede na svojo meditacijo.

V današnjem berilu iz Drugega pisma Timoteju Pavel spodbuja mladega oznanjevalca evangelija, naj znova razplamti dar, ki ga je prejel od Boga. Ta spodbuda lahko velja tudi nam. Prosi Svetega Duha, naj vzgaja v tebi čudovite darove moči, ljubezni in samoobvladanja ter ti tako pomaga živeti v ponižnem služenju Bogu. Sveti Duh ti bo tudi pomagal prenašati težke čase.

CONTEMPLATIO:

Premišljuj o besedah iz Pavlovega pisma Rimljanom 12,1:

»Ker je torej Bog tako usmiljen, vas rotim, bratje: darujte svoja telesa v živo, sveto in Bogu všečno žrtev; to je vaše smiselno bogoslužje.«